

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ

излиза

за сега три нѣти въ седмицата: вторникъ, четвъртъкъ и сѣбота.

Годишна цѣна на »Държавенъ ВѢстникъ«

за въ Книжеството е 16 лева, за по въпъ заедно съ пощенскитѣ разноси 30 лева.

ЗА ВСѢКАКВИ ПУБЛИКАЦИИ

се плаща

за 1 редъ въ стълбецъ отъ половина страница 30 стотинки.

Писма за абонаменти и публикации

и всичко, що се отнася до Държавенъ ВѢстникъ, се испраща до Администрацията му.

Год. VII.

СОФИЯ, вторникъ 5 мартъ 1885 год.

Брой 22.

ОФФИЦИАЛЕНЪ ДѢЛЪ.

По Министерството на Правосъдието.

Указъ

№ 26.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милость и народната воля
Князь на България

По предложението на Нашия Министръ на Правосъдието, представено Намъ съ доклада му отъ 23 февруарий 1885 г. подъ № 30,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да отчислимъ отъ длъжностъ нотариуса при Софийский окръженъ съдъ, Никола Вълчанова, тъй като той е избѣгналъ за Цариградъ (Турция).

II. Да назначимъ за прокуроръ при Софийский окръженъ съдъ, на мѣсто вакантно, члена на същия съдъ, Ивана Славова.

III. Да назначимъ за вторий градский мировий съдия въ Столицата София, бившия подпредседателъ на Софийский окръженъ съдъ, Атанаса Симова.

IV. Да назначимъ за подначалникъ на прокурорското отдѣление въ Министерството на Правосъдието, на мѣсто вакантно, Петра Джамбазова.

V. Да премѣстимъ прокурора при Силистренский окръженъ съдъ, Никола Панова, на същата длъжностъ прокуроръ при Раховский окръженъ съдъ, на мѣсто вакантно.

VI. Да назначимъ, вмѣсто Никола Панова, за прокуроръ при Силистренский окръженъ съдъ, члена на същия съдъ, Ст. Манолова.

VII. Да премѣстимъ члена на Разградский окръженъ съдъ, Георгия Милетича, на същата длъжностъ при Силистренский окръженъ съдъ, вмѣсто Ст. Манолова.

VIII. Да уволнимъ отъ длъжностъ прокурора при Севлиево окръженъ съдъ, Григория Гарнаулдъ.

IX. Да назначимъ за помощникъ на мировий съдия въ г. Добричъ, Симеона С. Сявирский.

X. Да назначимъ за околийский мировий съдия, въ г. Варна, нотариуса при Варненский окръженъ съдъ, Ивана Жекова и да одобримъ, щото досегашний Варненский мировий съдия, П. Едрецевъ, да остане за напредъ само градский мировий съдия въ същия градъ.

XI. Да одобримъ, щото назначений съ указъ №. 16, отъ 9 февруарий мировий съдия, Марко Тотевъ, да се нарича Търновский околийский мировий съдия, а досегашний Търновский мировий съдия, Иванъ Малловъ, да се нарича за напредъ Търновский градский мировий съдия.

XII. Да назначимъ за околийский мировий съдия въ Видинъ Савва Ценовъ и да одобримъ, щото досегашний мировий съдия въ Видинъ, Павелъ Хиновъ, да остане и да се нарича за напредъ Видинский градский мировий съдия.

XIII. Да назначимъ за нотариусъ при Плѣвенский окръженъ съдъ, на мѣсто вакантно, члена на Видинский окръженъ съдъ, Михаила Писарева.

XIV. Да уволнимъ отъ длъжностъ прокурора при Търновский окръженъ съдъ, Христо М. Бончева, по собствено негово желание.

XV. Да назначимъ за Силистренский мировий съдия, на мѣсто вакантно, члена на Плѣвенский окръженъ съдъ, Тодора Бояджиева.

XVI. Да уволнимъ отъ длъжностъ помощника на съдебния приставъ при Силистренский окръженъ съдъ, Д. Дзивгова, по собствено негово желание, и вмѣсто него да назначимъ за помощникъ на съдебния приставъ, Георгия Шулева, бившия съдебенъ приставъ при същия съдъ.

XVII. Да уволнимъ помощника на съдебния приставъ при Търновски окръженъ съдъ, Дим. Д. Видинлиева, по собствено негово желание.

XVIII. Да уволнимъ отъ длъжностъ помощника на съдебния приставъ при Свищовски окръженъ съдъ, Панайота Чорбаджиева, по собствено негово желание, и на негово мѣсто да назначимъ Михаила Тризлинцева.

XIX. Да одобримъ, щото отчислението на Н. Вълчанова да се счита отъ деня на изгубването му (17 февруарий); заплатата на Симова, Джамбазова, Синвирски, Ценова, Шулева и Тризлинцева да почне да слѣдва отъ деня на встъпването въ длъжностъ; заплатата на Гарнаулда да слѣдва до деня на предаването му дѣлата; заплатата на Дзивгова до деня на предаването му дѣлата на съдебния приставъ при Софийски окръженъ съдъ, а на Славова, Панова, Манолова, Милетича, Жекова, Бояджиева и Писарева да слѣдва непрекъснато; уволнението на Видинлиева и Чорбаджиева, да се счита отъ деня, когато имъ се съобщи за назначението, тъй като тѣ не сж встъпили въ длъжностъ; заплатата на Бончева да се счита за престанала отъ деня на полагането му клѣтва, понеже послѣ този день не е работилъ.

XX. Исполнението на тоя указъ възлагаме на Нашия Министръ на Правосъдието.

Издаденъ въ Нашата Столица София на 23 февруарий 1885 година.

На първообразното съ собствената рѣчка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Министръ на Правосъдието: В. Радославовъ.

Съ указъ подъ No. 27 отъ 23 февр. т. г. се постановява: по ст. I назначава се съдебния слѣдователъ при Плѣвненския окръженъ съдъ, Спасъ Харизановъ, за членъ при Трънски окръженъ съдъ, на мѣсто вакантно; по ст. II назначава се за съдебенъ слѣдователъ при Плѣвненския окръженъ съдъ, вмѣсто Харизанова, Петко Т. Ракаревъ, и по ст. III одобрява се, щото заплатата на Харизанова да слѣдва непрекъснато, а Ракаревъ да получава платата си отъ дени на встъпването му въ длъжностъ.

Съ указъ подъ No. 28 отъ сѣща дата, смегчава се отъ 15-годишенъ затворъ въ окови на двѣгодишенъ тъмниченъ затворъ тоже въ окови, наказанието на Стойко Георгиевъ Алачивъ, жителъ изъ село Новосело, Самоковска околия, което

наказание му е наложено съ присѣдата No. 135 отъ 19 декемврий 1883 год. на Софлийски окр. съдъ, напълно потвърдена съ присѣдата No. 46 отъ 29 май 1884 год. на Софийски апелативенъ съдъ.

Съ указъ подъ No. 29 отъ сѣща дата, смегчава се отъ 15-годишенъ затворъ въ окови, за седемъ (7) годишенъ затворъ безъ окови наказанието на Стояна Гергевъ, жителъ отъ с. Костель, Еленска околия, което наказание му е наложено съ присѣдата No. 2 отъ 3 януарий 1885 година на Търновски окр. съдъ, по обвинението му въ убийство на жена си Мария.

Съ указъ подъ No. 30 отъ сѣща дата, опрощава се глобата сто (100) лева и съдебнитѣ разноски тринадесетъ (13) лева и 20 стотинки на Ивана Петковъ, жителъ отъ с. Громшинъ, Кучловска околия, осъденъ съ присѣдата No. 62 отъ 8 февруарий 1880 год. на Вратчански окръженъ съдъ и на тримѣсеченъ затворъ, който издържалъ, по обвинението въ агитация по избиритѣ на представители за първото обикновено Народно Събрание.

Съ указъ подъ No. 31 отъ сѣща дата се постановява: по ст. I разрѣшава се, щото предвидената въ текущия бюджетъ на Министерството на Правосъдието сума 200,000 лева, за постройка на нови здания, да се употрѣби за построяване Съдебна Палата въ Столицата; по ст. II речената сума 200,000 лева, туря се за казаната пѣлъ, подъ расположението на Дирекцията на Обществениитѣ Сгради при Министерството на Финанситѣ.

Съ приказъ подъ No. 17 отъ 22 февруарий т. г., назначава се на длъжностъ секретаръ при Русенски окръженъ съдъ, на мѣсто вакантно, подсекретарьтъ при сѣщия съдъ, Димитрий Ковачевски, на когото заплатата слѣдва непрекъснато.

Съ приказъ подъ No. 18 отъ 25 февруарий т. г., назначава се за секретаръ на Изворски мировий съдия, на мѣсто вакантно, Христо Милтевовъ, на когото заплатата да почне да слѣдва, когато встъпи въ длъжностъ.

Съ приказъ подъ No. 19 отъ 26 февруарий т. г., уволнява се отъ длъжностъ секретаря на Царибродския мировий съдия Ив. Д. Гудевъ, и вмѣсто него се назначава Елисей М. Дюзтабановъ; уволнението на Гудева се счита отъ деньтъ, въ който му се съобщи за това, а назначението на Дюзтабанова отъ деньтъ на встъпването му въ длъжностъ.

По Министерството на Външнитъ Дѣла и Исповѣданията.

Указъ

№ 15.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милость и народната воля

Князь на България

По предложението на Наштъя Министръ на Външнитъ Дѣла и Исповѣданията, представено Намъ съ докладътъ му отъ 27 февр. 1885 г. подъ No. 1544.

ПОСОВТАНИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да се отпуснѣтъ на Ивана Тодорова, съгласно чл. 30 отъ „закона за чиновницитъ“ 1050 л. слѣдуюми нему за мѣсецитъ януарий, февруарий и мартъ т. г.

II. Тая сума да се вземе отъ запасний фондъ по бюджета на Министерството на Външнитъ Дѣла и Исповѣданията.

III. Исполнението на настоящий указъ възлагаме на Наштъя Министръ на Външнитъ Дѣла и Исповѣданията.

Издаденъ въ Наштъя дворець въ София ва 27 февруарий 1885 год.

На първооблазото съ собствената рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписаль:

Министръ на Външнитъ Дѣла и Исповѣданията:

И. Цановъ.

Докладъ до Негово Височество

№ 1544.

Господарю!

Иванъ Тодоровъ, още до когато билъ началникъ на Софийската телеграфо-пощенска станция, билъ произведенъ съ министерскій приказъ отъ 28 февруарий 1883 год. подъ No. 51 и утвърденъ съ указъ отъ 30 януарий 1884 год. подъ № 10 на Ваше Височество, за чиновникъ отъ 3 классъ, обстоятелство слѣдствие на което предшественника ми г-нъ Балабановъ съ приказъ отъ 27 януарий 1884 год. подъ No. 15 като нѣмало, види се вакантно мѣсто за чиновникъ отъ тоя классъ, премѣстилъ го на занимание въ главното телеграфо-пощенско управление, боето отъ дештъ на назначението му до края на миналата

година, отпуснало му ежемѣсечно по 350 лева слѣдуема нему по класса му заплата, отъ суммата предвидена въ бюджета за вторий инспекторъ, длъжностъ която е била вакантна. Нъ тъй като длъжността на вторий инспекторъ, сега съ влизанието въ дѣйствие бюджета за текущата година се закри и, слѣдователно, нѣмаше отъ гдѣ да се плаща на Иванъ Тодорова, азъ се намѣрихъ принуденъ да го уволня по същия начинъ, по който билъ назначенъ — съ приказъ, а той, основающъ се на чл. 30 отъ закона за чиновницитъ, иска да му се плати за три мѣсеци. Съгласно тоя членъ дава се тримѣсечна заплата на ония чиновници, на които длъжността е закрита, а И. Тодоровъ не е билъ назначенъ на штатна длъжностъ, а само премѣстенъ въ главното телеграфо-пощенско управление на занимание, слѣдователно по духа и буквата на закона нѣма право да се ползува отъ распорежданията на чл. 30 отъ закона за чиновницитъ.

Като се взема обаче въ внимание: а) че не у И. Тодорова е кривдата, ако съ премѣстванието отъ Софийската станция въ главното управление на телеграфитъ и пощитъ не е обозначена длъжността, която му се повѣрва; б) че той при другитъ занимания е изпълнявалъ и длъжността на вторий инспекторъ, на която по всѣка вѣроятность, не е билъ назначенъ, защото тя е за чиновници отъ по-високъ классъ; в) че би било несправедливо заедно съ уволнението му, по нѣмане длъжностъ отъ класса му, да се остави безъ никакви срѣдства, и г) че той е продължавалъ да служи въ управлението и да изпълнява възлагаемитъ нему длъжности до 12 февруарий т. г., азъ намирамъ за справедливо да се удовлетвори отъ части прощата на Ив. Тодорова, т. е. да му се плати за три мѣсеци начиная отъ първий януарий т. г. 1050 лева сума съотвѣтствующа съ отпусаемата му до края на миналата година сума, и да се зематъ отъ запасний фондъ на повѣренното ми Министерство.

Ако Ваше Височество одобрявате това мое предложение, най-покорно моля да благоволи тѣ да подпишете приложенъ тукъ указъ.

Смь, Господарю, на Ваше Височество най-покоренъ служител и вѣренъ подданикъ.

София, 27 февруарий 1885 год.

Министръ на Външнитъ Дѣла и Исповѣданията:

И. Цановъ.

Отъ Министерството на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията.

ОКРЪЖНО

№ 886.

До Гг. окръжнитѣ управители.

Извѣстно ви е, господине управителю, че споредъ членове 12, 13, 14 и 15 отъ допълнението на приспособеніи въ Княжеството Екзархийски уставъ, одобренъ отъ Св. Синодъ, приетъ въ II сессия на третото Обикновено Народно Сѣбрание и потвърденъ съ указъ на Негово Височество Княза, отъ 4 февруарий 1883 год. No. 82 свещеницитѣ се поддържатъ отъ доброволнитѣ приношения на християнитѣ за изпълнение на разнитѣ трѣби, съгласно съ опредѣлената такса, и отъ добавочното възнаграждение, което се дава чрезъ правителството и което възнаграждение се събира отъ всичкото население въ Княжеството, съразмѣрно съ прамитѣ даждии на всеѣкиго и по начинъ, както се събиратъ държавнитѣ данъци.

Тоя Екзархийски уставъ при всичко че бѣ обнародванъ въ „Държавенъ Вѣстникъ“, отъ 19 февруарий 1883 год. (брой 19) и слѣдователно отъ тази дата бѣ влѣзълъ въ законна сила, все пакъ тогавашното Министерство не бѣ пристѣжило къмъ негово изпълнение. Главната причина за това е, както се вижда отъ дѣлото по тоя въпросъ, че нито Министерството, нито Високопросвещенитѣ митрополити не бѣхъ се распоредили за съставянieto с врѣме на епархийскитѣ духовни съвѣти, единственитѣ компетентни учреждения за съставяние списъцитѣ по распредѣлението на еноритѣ, които списъци трѣбваше да служатъ за основа при расхвърлянето помежду православното население суммата за добавочното възнаграждение на свещеницитѣ, съгласно членовѣтѣ 13 и 14 отъ допълнението къмъ приспособенія въ Княжеството Екзархийски уставъ. Такова е било положението на тоя въпросъ и по врѣмето на Министерството отъ 7 септемврий 1883 год.

Теньрва презъ мѣсець февруарий отъ миналата година, Министерството отъ 1 януарий 1884 година е поискало отъ духовнитѣ епархийски съвѣти да съставятъ списъцитѣ за еноритѣ. Тия списъци били получени презъ първитѣ дни на мѣсець май отъ сѣщата година, но Министерството, като му се е отпуснала въ приходо-расходния бюджетъ за 1884 год. суммата 850,000 лева по добавочното възнаграждение на свещеницитѣ, пристѣжило е къмъ исплащанieto възнаграждението отъ този сумма, т. е. къмъ изпълнението на първитѣ алинеи на чл. 15 и 16, а оставилъ не изпълнени вто-

ритѣ алинеи на тия членове, споредъ които трѣбвало да се распореди, щото суммитѣ за това възнаграждение да се събержтъ отъ православното население въ Княжеството и да изработи единъ правилникъ за опредѣление подробноститѣ на тия заплащания.

Наистина, че съ правилника за счетоводството на епархийскитѣ духовни съвѣти, изработени отъ Финансовото Министерството презъ октомврий 1884 год, заблѣжката на чл. 16 се изпълни; но тѣй като Народното Сѣбрание, при вотирание бюджета за текущата 1885 год., отказа да отпусне заемъ за горнята цѣль, повѣренното ми Министерство не ще може да исплаща добавочното възнаграждение на свещеницитѣ до тогава, до когато съотвѣтствующата сумма не се расхвърли върху православното население по начинътъ, опредѣленъ въ втората алинея на чл. 15 отъ поменжтото допълнение въ екзархийския уставъ.

За това, като ви испращамъ описъ на еноритѣ въ подвѣдомствения вамъ окръгъ, имамъ честь да ви помолъ, г-не управителю, съвмѣстно съ постоянната комисия при окръжний съвѣтъ и представители отъ всеѣка енория, да расхвърлите върху еноритѣ суммата за всеѣка енория особно т. е. да распредѣлите на населението въ всеѣка енория съотвѣтствующата сумма за цѣла година на всеѣкиго, съгласно съ втората алинея на чл. 15 отъ допълнението, и да се постараете за редовното събиране на расхвърлената сумма, която да се внася въ ковчежничеството за смѣтка на повѣренното ми Министерство.

Като имамъ предъ видъ расположението на послѣдното Народно Сѣбрание, относително добавочното възнаграждение на свещеницитѣ, а при това настроението на една голѣма часть отъ населението спрямо Екзархийския уставъ въобще и допълнението му въ особености, азъ не можъ да не признажъ, че ще се посрещнатъ мъчнотии при расхвърлянето на въпросния налогъ. Обичамъ обаче да вѣрвамъ, че вий ще употрѣбите всичкитѣ си сили да убѣдите населението, че свободната България трѣбва да извади изъ унизителното положение бѣлото духовенство и че повѣренното ми Министерство, като пристѣжи до точното приспособение за закона за възнаграждението на свещеницитѣ, изпълнява двѣ длъжности да способствува, щото нашето бѣло духовенство да се положи на височината, която му прилича въ една християнска държава, и да изпълни единъ законъ, който като приетъ отъ едно Народно Сѣбрание, има законна сила до тогава, до когато

се не отмѣни, замѣни или допълни пакъ отъ едно законодателно тѣло.

Въ заключение, моля ви, господине управителю, да имате добрината и ми явите, най-късно до 15 идущий априлий, резултата на распореданцията ви по тоя предмѣтъ.

София, 2 мартъ 1885 година.

Министръ: И. Цановъ.

Главенъ Секретаръ: П. А. Черневъ.

За п. д. началникъ на отдѣл. Н. Комисиевъ.

Отъ Министерството на Финанситѣ.

ОКРЪЖНО

№ 2614.

До Гг. управителитѣ на митницитѣ.

Новия законъ за митницитѣ, утвърденъ съ указа на Негово Височество отъ 8 януарий т. г. подъ Но. 3 и обнародванъ въ „Държавенъ Вѣстникъ“ отъ 24 януарий, влиза въ сила отъ 24 февруарий с. г., вмѣсто стария митарственъ уставъ, който се отмѣнява и щомъ се отпечата на отдѣлни книги ще ви се испрати. а до тогава ви се препоръчва да го прочетете въ „Държавенъ Вѣстникъ“ съ внимание и да го изучите, за да можете отъ 24 февруарий да се ръководите по него. Въ всяки случай азъ намирамъ за нужно да ви забѣлѣжъ въ кратко по-главнитѣ нововведения, които объема новия законъ за митницитѣ, за да ги имате предъ видъ за напредъ.

Отъ 24 февруарий т. г. всичкитѣ правителствени учреждения, съгласно забѣлѣжката на буква а, чл. 4 отъ закона за митницитѣ, ще плащатъ мито за вносимитѣ отъ тѣхъ стоки отъ странство съ предвиденитѣ исключения за доставкитѣ за войската въ буква н и о на сѣщия членъ.

Буква в на чл. 4 опредѣля количеството на добитъка, което се позволява да прекарватъ преселенцитѣ безъ мито. Забѣлѣжката на буква г, чл. 4 изисква да се облагатъ съ мито само книгитѣ на Български языкъ, които сѣ били отпечатани въ странство, а книгитѣ, печатани на другитѣ иностранны язици, ще се пропусчатъ безъ мито, както е било и до сега.

Буква л на сѣщия членъ обяснява порядъка, по който могатъ да се пропусчатъ безъ мито мѣстнитѣ износни стоки, които по разни причини се връщатъ обратно въ Княжеството.

Членъ 5, буква б освобождава отъ мито при изнасянието виното, ракията, спиртнитѣ питиета, а тѣй сѣщо гроздето и градинскитѣ плодове и овоция.

Буква в освобождава отъ износно мито черковнитѣ образи (икони), които се изнасятъ отъ Княжеството. Споредъ буква ж заанапредъ нѣма да се взема износно мито отъ мѣстнитѣ обработени издѣлия, които се изнасятъ отъ Княжеството, като: шапци, аби, гайтани, изработени кожи, ножове желѣзни и пр.

Членове 46 и 63 опредѣлятъ порядъка, който трѣбва да се съблюдава при пристиганието и отплуванieto на корабитѣ съ стоки и въвеждатъ измѣнения въ наказанията, когато се намѣрятъ разлики въ количествата на пристигналитѣ стоки, а тѣй сѣщо опредѣлятъ пжтищата, по които трѣбва да се прекарватъ стокитѣ по сухопътната граница.

Членове 64 и 76 опредѣлятъ нови основи по вземание магазинажътъ. Тоя сборъ заанапредъ ще се пресмѣта не върху отдѣлнитѣ колети, но върху тѣжестъта на стоката, а тѣй сѣщо допълватъ случаетѣ, въ които стокитѣ се освобождаватъ отъ магазинажътъ.

Членъ 85 опредѣля случаетѣ, кога трѣбва да се отварятъ за преглеждане всичкитѣ колети съ стоки и кога само $\frac{1}{4}$ часть. Въ всякой случай е задължително най-малко $\frac{1}{4}$ часть отъ стоката да бѣде прегледана.

Послѣдната алинея на буква в, членъ 87, допуца за морската соль разлика въ тѣжестъта 3%. Ако би да се окаже по-голъма разлика, взема се мито за цѣлото количество соль, записано въ манифеста, като се спадне 3% за разлика. За каменната соль се позволява разлика въ тѣжестъта не повече отъ 1%.

Членъ 89 опредѣля порядъка за намаление митнитѣ права на поврѣденитѣ стоки, по непреодолима сила, при пренасянието имъ. Като произшествие на непреодѣлима сила се допуца само: пожаръ, кораблекрушение или авария.

Членъ 106 дава право на митницитѣ да дирятъ недоплатенитѣ погрѣшно митни сборове отъ търговцитѣ три мѣсеца, слѣдъ като Смѣтната Палата или Министерството на Финанситѣ ги уведомятъ за удиренитѣ грѣшки.

Членъ 116 продѣлжава срока за внасяние или изнасяние обратно: колата, коньетѣ, или други животни, съ които пътницитѣ или превозителитѣ минаватъ границата отъ шестъ мѣсеца на една година.

Членове 117 и 140 опредѣлятъ и допълнятъ порядъка при влаганието и изважданието стокитѣ отъ антропоцитѣтъ; размѣреть на стокитѣ, които се допуца да се вадятъ за вътрѣшно употребленie, видеть на антропоцитѣтъ и пр.

До учреждението на предвиденитѣ въ закона реални антрепозити занапредъ позволява се стокитѣ да се полагатъ въ *номиналнитѣ антрепозити*, както е било до сега.

Градскитѣ общински управления въ по-големитѣ градове могатъ да се ползватъ отъ чл.чл. 121 и 122 за построяване указанитѣ здания за *реални антрепозити*, отъ които тѣ ще иматъ особенъ доходъ, въ замѣнъ на наемътъ. При това, споредъ забѣлжката на чл. 128, срока за сольта, която се влага въ антрепозитъ, ще бѣде двѣ години, а за тютюнитѣ само 6 мѣсеца. По чл. 140 притежателъ тѣ на вложенитѣ стоки въ антрепозитъ се задължаватъ да ги застраховатъ, защото въ случай, че тѣ изгорятъ или се поврѣдятъ, нѣма да имъ се опрощава митото. Крайбрѣжнитѣ листове и книги, споменати въ чл.чл. 168 и 169, сж сегашнитѣ листове за пренасяние стоки отъ едно пристанище въ друго обр. No. 22, и при издаванетоъ имъ предъ думата „листъ“ ще има да се прибави съ ржкописъ: *крайбрѣженъ*.

Членъ 195 освобождава отъ преглеждане багажа на лицата, които излизатъ отъ Княжеството. Членъ 214 опредѣля порядъка, който трѣбва да се съблюдава въ телеграфо-пощенскитѣ станции при предаванетоъ на притежателитѣ пристигналитѣ отъ странство парични вѣзели.

Членове 215 и 221 обясняватъ начена, по който ще се извършва прекарването на стокитѣ по желѣзнитѣ пѣтища въ Княжеството.

По членъ 225 се освобождава отъ заплащане налозитѣ: бегликъ и серчимъ добитѣка, който се прекарва на паша въ двувластнитѣ имущества.

Забѣлжка на чл. 226 позволява да се искава безъ съблюденіе формалноститѣ, опредѣлени въ сжщій членъ, на паша добитѣка на ония села и градове, на които мѣрцитѣ се намиратъ отъ вѣдъ границата.

Членъ 238 опредѣля да се облага съ износно мито придобития приплодъ на животнитѣ, които се намиратъ на паша въ Княжеството, като: вълна, сирене, масло и пр., когато тия предмети се изнасятъ презъ границата; членъ 240 опредѣля какъ да се постъпва, кога се намѣри въ добитѣка, що е на паша, излишнѣкъ или недоямѣкъ; членъ 241 опредѣля да се изисква бегликъ и серчимъ за добитѣка, който се изнася изъ Княжеството, щомъ притежателитѣ му не представятъ свидѣтелство или квитанция, че тия налози сж заплатени въ Княжеството за сжщата финансова година, когато се изнасятъ, и най-послѣ алинея втора на чл. 274 допуца да се отстъпватъ безъ тѣргъ конфискува-

нитѣ стоки съ не по-голямъ стойностъ отъ 200 л. съ спадачие 20% отъ оцѣненіето на митвицата на притежателя имъ, ако той изяви съгласие да ги купи.

София, 4 февруарий 1885 год.

Министръ: Каравеловъ.

Главенъ секретаръ: Д. Попповъ.

Началн. на отдѣленіето: Д. П. Ивановъ.

ОКРЖЖНО

№ 4056.

До Гг. окржжнитѣ управители.

Мнозина иностранци, възползувани отъ безконтролността на своитѣ търговски спекулации у насъ, цѣлуватъ презъ страната съ цѣль да продаватъ нѣкакви лотарийни билети и всякаквъ видъ цѣнни хартии, лозове и т. п., безъ да гарантиратъ своитѣ клиенти съ каква и да било сигуранция, та по тоя начинъ, тѣ не само че експлоатиратъ довѣрчивитѣ свои купувачи съ произволнитѣ цѣни, съ които таксиратъ тѣзи билети, но, много цѣти се е случвало, че таквато спекуланти, слѣдъ като събержтъ по нѣколко такса, загубватъ се, безъ да оставятъ никаква слѣда за по-нататъшната тѣхна отвѣтственность срещу събранитѣ сумми и по тоя начинъ измамватъ по най-непростителенъ начинъ своитѣ клиенти, които се намиратъ ограбени безъ да знайтъ кого да търсятъ заграда на даденитѣ отъ тѣхъ пари.

За да се спржтъ по-нататъшнитѣ дѣйствия на подобни непростителни експлоатации, предлагамъ ви, господине управителю, да се постараете и издадете нужнитѣ распорѣждания въ повѣрѣния вамъ окржгъ, щото за напредъ да се не допуца продажбата на никакви лотарийни билети, лозове, акции и р. др. т. цѣнни хартии, ако предварително не е послѣдвало никакво специално разрѣшение за доущаніе на подобна продажба отъ повѣренното ми Министерство.

Това запрѣщение има сила и въ таквъ случай, когато распространѣнето на горѣпоменжитѣ цѣнни хартии става и отъ нѣкой мѣстенъ житель и туземенъ подданикъ, ако за това не е послѣдвало надлежното разрѣшение отъ повѣренното ми Министерство.

София, 12 февруарий 1885 год.

Министръ: Каравеловъ.

Главенъ секретаръ: Д. Попповъ.

Началн. на отдѣленіето: М. Георгиевъ.

ОКРЪЖНО

№ 4059.

Г-ну Министру на До Дирекцията на Общественият Сгради за свѣдѣние.

Нѣкои отъ ковчежничествата ми съобщаватъ, че повечето отъ издаванитѣ платежни заповѣди отъ разнитѣ Министерства не били подписани отъ надлежнитѣ Министри и че тѣ, на основание чл. 97 отъ правилника за ковчежничествата, отказвали исплащанieto имъ, по причина, че не имъ е съобщено кои именно лица сѣ опълномощени отъ господа Министритѣ да подписватъ платежнитѣ заповѣди вмѣсто тѣхъ.

Послѣдствие на горѣизложеното и за да не се замедлява исплащанieto на подобни заповѣди, имамъ честь да ви моля, господине Министре, да ми явите, кого опълномощавате да подписва вмѣсто васъ платежнитѣ заповѣди, за да може повѣренното ми Министерство своевременно да съобщи това за ковчежничествата.

София, 12 февруарий 1885 г.

Министръ: Каравеловъ.

Главенъ секретаръ: Д. Попповъ.

Началникъ на отдѣлението: М. Теневъ.

ОКРЪЖНО

№ 5028.

Г-ну Министру на

Съгласно чл. 37 отъ закона за отчетността по бюджета всички учреждения и лица, които прибиратъ държавни сумми, сѣ обязани да ги внасятъ въ окръжнитѣ или околийски ковчежничества най-малко веднажъ въ мѣсеца; а ако постъпвающитѣ сумми сѣ значителни, внасянето трѣбва да става по-често. За точното изпълнение на поменатия членъ имамъ честь да ви помоля, г-не Министре, да обърнете сериозното внимание на надлежнитѣ подвѣдомствени вамъ учреждения и лица, като ги увѣдомите, че ковчежничествата ще слѣдватъ, кои отъ учрежденията и лицата не сѣ внесли на време събираниитѣ приходи и за всѣка случка ще съобщаватъ на окръжнитѣ управители или на околийскитѣ началници (въ околийскитѣ градове), за да издирватъ причинитѣ и да ми съобщаватъ. Нарушителитѣ на закона ще се подвѣргатъ на предвиденитѣ въ закона за чиновничитѣ дисциплинарни наказания, за които ще имамъ честта да ви съобщавамъ за всѣки случай отдѣлно.

София, 23 февруарий 1885 год.

Министръ на Финанситѣ: Каравеловъ.

Главенъ секретаръ: Д. Попповъ.

Началникъ на отдѣлението: М. Теневъ.

ОКРЪЖНО

№ 5029.

До г-да окръжнитѣ управители.

Съгласно чл. 37 отъ закона за отчетността по бюджета всички учреждения и лица, които прибиратъ държавни сумми, сѣ обязани да ги внасятъ въ ковчежничествата най-малко веднажъ въ мѣсеца; а ако постъпвающитѣ сумми сѣ значителни внасянето трѣбва да става по-често. Правилника за дѣловодството на митарственитѣ учреждения задължава послѣднитѣ да внасятъ приходитѣ си най-малко два пѣти въ мѣсеца. Съ окръжно отъ двенна дата заповѣдахъ на ковчежничествата да слѣдватъ, щото всички учреждения и лица, които събиратъ правителствени доходи, да ги внасятъ поне еднажъ въ мѣсеца, а митарственитѣ поне два пѣти, и щомъ забѣлѣжатъ, че нѣкое учреждение или лице е нарушило правилата, да ви съобщава. Колчемъ получите увѣдомление за подобни случаи, моля ви, г-не управителю, да се распоредите незабавно да изслѣдвате причинитѣ, по които учреждението не е внесло въ опредѣления срокъ приходитѣ си и да ми съобщавате за надлежно распоредяние.

София, 23 февруарий 1885 год.

Министръ: Каравеловъ.

Главенъ секретаръ: Д. Попповъ.

Началникъ на отдѣлението: М. Теневъ.

ОКРЪЖНО

№ 5030.

До окръжнитѣ и околийскитѣ ковчежничества.

Съгласно чл. 37 отъ закона за отчетността по бюджета, всички учреждения и лица, които прибиратъ държавни сумми, сѣ обязани, да ги внасятъ въ ковчежничествата най-малко веднажъ въ мѣсеца; а ако постъпвающитѣ сумми сѣ значителни, внасянето трѣбва да става по-често. Съгласно чл. 110 отъ правилника за митницитѣ, митницитѣ и митарственитѣ пунктове сѣ задължени, да внасятъ приходитѣ си най-малко два пѣти въ мѣсеца. Предлагамъ прочее на ковчежничествата да слѣдватъ, щото всички учреждения и лица, които прибиратъ правителствени доходи, да ги внасятъ поне еднажъ въ мѣсеца, а митарственитѣ учреждения поне два пѣти и щомъ забѣлѣжатъ, че нѣкое учреждение или лице е нарушило правилата, да съобщаватъ на окръжния управителъ или околийския началникъ (въ окол. градове), за да ис-

пита причинитѣ на окѣсяването и съобща въ Министерството за надлежно распореджане.

София, 23 февруарий 1885 г.

Министръ: Каравеловъ.

Главенъ секретаръ: Д. Попповъ.

Началникъ на отдѣлението: М. Теневъ.

ОКРЪЖНО

№ 5031.

Господину Министру на

Научавамъ се, че нѣкои отъ правителственнитѣ учреждения и лица, особено съдебнитѣ, приемали разни депозити отъ доста значителни сумми и ги пазили въ каситѣ съ години, безъ да сѣ записани нѣждѣ за да се предупредятъ всички щети, които би се причинили на хазната отъ подобни операции, а също да се освободятъ и самитѣ учреждения отъ грижитѣ за пазение на поменжатитѣ депозити, имама честъта да ви помоля, г-не Министре, да се распоредите, щото незабавно да се внесатъ въ ковчежничествата всички находящи се у подвѣдомственнитѣ ви учреждения и лица сумми на хранение, отъ каквито источници и да произлизатъ, срещу които ще имъ се издадѣтъ надлежитѣ квитанции. Депозита на всѣко лице трѣбва да се внесе съ особенно обявление, за да се издаде отъ ковчежничеството отдѣлна квитанция. Когато нѣкой депозитъ се освобождава и трѣбва да се повърне на лицето, учреждението ще съобща въ ковчежничеството по начина, който е изложенъ въ чл. 119 отъ правилника за устройството, отчетността и дѣловодството на ковчежничествата, че депозита е свободенъ, за да го повърне на лицето срещу издадената квитанция.

За напредъ всички депозити, които разнитѣ правителствени учреждения и лица ще трѣбва да изискватъ, може да се внасятъ направо въ ковчежничествата и да се истребватъ по същия начинъ, както става сега съ залога за участие въ произвежданитѣ отъ правителственнитѣ учреждения търгове.

Начинътъ за внасяние е показанъ въ чл. 68, а за истребването въ чл. 119 отъ правилника за ковчежничествата.

София, 23 февруарий 1885 год.

Министръ: Каравеловъ.

Главенъ секретаръ: Д. Попповъ.

Началникъ на отдѣлението: М. Теневъ.

НЕОФИЦИАЛЕНЪ ДѢЛЪ.

Телеграфически депеши

НА

„ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ“.

(Агенция Хавасъ).

Вѣна, 1 мартъ. Телеграммитѣ изъ Букурещъ донасятъ, че обявяването истичанието на срока на австро-румънската търговска конвенция не е още направено, но се очаква трактата да бѣде обявенъ за истекълъ презъ мѣсець май.

Лондонъ, с. д. Въ камарата на общинитѣ г. Гладстонъ заяви, че между Руссия и Англия е установено съгласие и че нито руситѣ нито авганистанцитѣ нѣма да преминатъ занетитѣ сега военни позиции.

Увѣряватъ, че подписването отъ силитѣ акта за съгласяването върху Египетский финансовъ въпросъ щѣло да стане въ понеделникъ на 4/16 того.

Бѣлградъ, с. д. Изъ Албания извѣствяватъ, че въ планинитѣ по пътя отъ Призренъ къмъ Верисовъ имало много възстаници, които се помъчили да превзематъ Призренъ, но били отблъснати отъ силний огънь на войскитѣ що занимаватъ крѣпостъта. — Правителството е дало позволение за да се събере въ Нишъ на 3/15 марта сърбо-македонский митингъ.

Берлинъ, с. дат. „Сѣверната Германска Газетта“ осъжда опитванията на нѣкои-си вѣстници, да започаватъ германската полигика и да я направятъ подозрителна, съ цѣль за да поколебажатъ приятелството което съединява Германия съ Руссия. Този вѣстникъ прибавя, че е чиста измислица, гдѣто се говори, какво Руссия иска да си присъедини Хератъ, когато нейната цѣль е само да обезпечи застрашаванитѣ пасбища и да прекрати разбойничеството.

Вѣна, 2 мартъ. Търговската камара се е занимала съ едно предложение за опредѣлянето анкета, която да изучи въпроса по австро-румънската конвенция. Изучването щѣло да стане върху нѣкои членове прилагането на които отъ Румъния се намира за твърдѣ тежко и като причиняюще поврѣди на австрийската търговия.

Върховна Сметна Палата.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 193.

Въ Върховната Сметна Палата има три вакантни длѣжности — III-класни доклѣдници съ годишна заплата по 2400 лева. Които желаятъ да заематъ тия длѣжности и стоварятъ на ценза, предвиденъ въ чл. 10 отъ закона за Върховната Сметна Палата, обнародванъ въ „Държавенъ Вѣстникъ“ год. VII брой 15 отъ 14 февруарий 1885 год. нека се отнесатъ за това съ заявление къмъ Палатата, като приложатъ и потребнитѣ документи.

София, 4 мартъ 1885 год.

Секретеръ въ Върх. Сметна Палата: Д. Димовъ.

О Б Я В Л Е Н И Я .

Ломска окр. постоянна комиссия.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 479.

Ломската окр. постоянна комиссия обявява на интересующитѣ се лица, че въ петъкъ на 15 мартъ идущий мѣсець въ 3 часътъ по пладне, въ канцелярията на окръжното управление, ще се произведе малонадавателенъ търгъ, за доставката на 118 кубически метра дъбови дървета, нужни за моста построяющъ се на р. Ломъ. Пръвоначалната цѣна е 9440 лева (80 лева кубический метръ). Интересующитѣ се лица могатъ да добиатъ сведѣния за поемнитѣ условия, както и за размѣрътъ на дърветата отъ канцелярията на постоянната комиссия.

Отъ конкурентитѣ се изисква залогъ 5%.

Ломъ, 18 февруарий 1885 год.

Председателъ: Г. Клисурски.

Членъ-секретаръ: В. Т. Мончовъ.

3—(284)—3

Трънска окръжна постоянна комиссия.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 402.

Понеже и на 12 того неможа да се произведе малонадавателенъ търгъ съ тайна конкуренция за построяването на моста презъ рѣката „Секирица“ при километръ 75, по причина, че обявлението подъ № 126 късно е публикувано въ „Държавенъ Вѣстникъ“ брой 12, то съгласно съ протокола отъ 12 того на комиссията произвождаща търга обявява се на г-да конкурентитѣ, че този търгъ се отлага за произвождане на 13 предстоящия мѣсець мартъ включително въ 3 часа подиръ обѣдъ.

Стойността на работата възлиза на 44,035 лева; исканий залогъ 5%.

Планътъ, оцѣнителниятъ девизъ и поемнитѣ условия сж на расположението на г-да предприемачитѣ всѣки день отъ присъственнитѣ дни.

Трънь, 16 февруарий 1885 год.

Председателъ: Кола Станоевъ.

Членъ-секретаръ: Г. Недѣлевъ.

3—(278)—3

Руссенско окръжно управление.

ОБЯВЛЕНИЕ

№-о 1422.

Служивши въ Руссенската градска полицейска стража младшии пѣши стражари, Стоянъ Радевъ, опълченецъ, който споредъ послужния му списъкъ билъ отъ Велесъ, Македония, а въ дружинното му свидѣтелство е написано, че е отъ с. Врачино, Вѣлградски окръгъ, Сърбия, на 13 януарий 1885 г. умрѣ въ Руссенската I-класна

болница, отъ нанесената му рана отъ нѣкои турци, когато е билъ на постъ. Отъ покойния Радевъ има останали слѣдующитѣ вещи: едно палто вехто отъ шрукъ, единъ чифтъ бѣли панталони, четири пешкири, печатъ съ името му, единъ чифтъ ботуши, единъ юрганъ, единъ чифтъ панталони отъ аба, една желетка черъ шаякъ, двѣ ризи отъ платно, три батистри, 1½ арш. златни нашивки, единъ чаршавъ американенъ, единъ кожухъ, една риза платнена, една антерия отъ черна материя, единъ чифтъ гащи платнени, деветъ документи по службата му, отъ които единия дружинно свидѣтелство и два медала.

Горѣизложеното като обявявамъ, честь имамъ да моля наслѣдницитѣ на С. Радева, ако би да има такива, да се отнесежъ до Руссенското градско околийско управление съ надлежитѣ документи, за да получатъ Радевата имуществото.

Управителъ: Марковъ.

Секретаръ: М. Юрдановъ.

3—(266)—3

Свищовска окр. постоянна комиссия.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 293.

На 15 идущаго мартъ въ помѣщението на Свищовската окр. постоянна комиссия частъ по 2 сл. пл. ще се произведе публиченъ търгъ за доставане на правителството 600 шестстотинъ дъбови стълба, нужни за ремонтъ по телеграфната линия отъ Плъвенъ чрезъ Никополъ, Свищовъ до Вѣла.

За взимание участие въ търгътъ се иска залогъ 180 лева.

Поемнитѣ условия могатъ да се видятъ въ канцелярията на комиссията всѣки присъствененъ день въ опредѣленитѣ за занятие часове.

Свищовъ, 21 февруарий 1885 год.

Председателъ: Т. Икономовъ.

Членъ-секретаръ: Божиновъ.

1—(290)—2

ОБЯВЛЕНИЕ.

№ 299.

На 27 идущаго мартъ въ помѣщението на Свищовската окр. постоянна комиссия частъ по 2 сл. пл. ще се произведе публиченъ търгъ за отдаване на предприемачъ поправката на болничното здание въ Никополската крѣпостъ.

Стойността на работата възлиза на 1200 лева.

Исканий залогъ е 60 лева.

Подробнитѣ оцѣнения и поемнитѣ условия могатъ да се видятъ въ канцелярията на комиссията всѣки присъствененъ день въ опредѣленитѣ за занятие часове.

Свищовъ, 21 февруарий 1885 год.

Председателъ: Т. Икономовъ.

Членъ-секретаръ: Божиновъ.

1—(291)—2

Видинский окръженъ съдъ.

ОБЪЯВЛЕНИЕ.

№ 919.

Видинский окръженъ съдъ, на основание ст. 850 и 851 отъ Врѣмнитѣ Сждебни Правила, търси отклонившитѣ се отъ предварителното слѣдствие, обвиняемитѣ, Мехмедъ Капсазъ, жителъ отъ с. Акъ-Мехмедъ, (Разградска околия), Рустемъ Мехмедъ, ж. отъ с. Кестане, (Ески-Джумалийска околия) и Кара-Юнузъ жит. отъ с. Кара-Гюзлеръ, (Османъ-Пазарска околия), обвиняеми въ избѣгване отъ Видинский окръженъ затворъ презъ нощта на 15-й срещу 16-й априлий 1882 г.

Обвиняемий Мехмедъ Капсазъ, има слѣдующитѣ отличителни бѣлѣзи: на 35—36 годишна възраст, ръстъ високъ, очи кафени, коса руса, вежди руси, брада пѣма, лице валчесто, носъ обикновенъ и куца (хроми) съ единъ кракъ.

Обвиняемий Рустемъ Мехмедъ, има слѣдующитѣ отличителни бѣлѣзи: на 35 годишна възраст, ръстъ високъ, коса руса, вежди и очи руси, лице дългнесто и носъ обикновенъ.

Обвиняемия Кара-Юнузъ, има и той слѣдующитѣ отличителни бѣлѣзи: на 45 годишна възраст, ръстъ срѣденъ, коса черна, тукъ-тамъ има бѣли косми, вежди и очи черни, брада черна, тукъ-тамъ има бѣли косми, и рѣдка и лице дългнесто.

За това се обявява, че всѣкой комуто е извѣстно мѣстоприванieto на горѣпоменжитѣ обвиняеми, обяванъ е да покаже на най-близкитѣ полицейски власти, гдѣто се намиратъ, а тѣзи послѣднитѣ се умоляватъ да ги представятъ въ Видинский окръженъ съдъ.

Предсѣдатель: Тр. Г Гаази.
За секретарь: Т. Х. Мирчевъ.

3—(238)—3

Кюстендилский окръженъ съдъ.

ПРИЗОВКА

№ 10,562

Кюстендилский окръж. съдъ призовава Шакиръ Ахмедовъ, бивший жителъ на гр. Дубница, а сега живущъ въ гр. Серъ (Македония) да се яви лично, или чрезъ свой законенъ повѣренникъ въ четири-мѣсеченъ срокъ отъ дена на трикратното публикуване настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“ съгласно ст. 114 и 115 п. 2 отъ Врѣмнитѣ Сждебни Правила, за да отговаря на предявения срещу него искъ отъ Никола Кара-Митовъ, повѣренникъ на Янко Николовъ, жителъ отъ гр. Самоковъ за (410) четиристотинъ и десетъ лири турски по записъ.

Въ случай на неявяване съдътъ ще постѣпи къмъ разглеждане на дѣлото задочно, съгласно ст. 281 п. 1 отъ горѣпоменжитѣ правила.

Кюстендилъ, 21 ноември 1884 год.

Предсѣдатель: Ив. В. Плакуновъ.
Секретарь: Х. Георгиевъ.

2—(1640)—3

Търновский окръженъ съдъ.

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 839.

Углавното отдѣление на Търновский окръж. съдъ, съгласно опредѣлението си отъ 14 февруарий т. г. подъ № 95 и на основание ст. 850—854 отъ Врѣм. Съд. Правила, обявява за всеобщо знание, че търси отклонившитѣ се отъ предварителното дирение Еминъ Ага, Ахмедъ Кюлюджоолу, Исмаилъ-Ага Контелоолу и Хафузъ Мустафа Ефенди, жители отъ гр. Търново, въ лъжесвидѣтелствование и фалшивостъ на едно свидѣтелство.

Обвиняемитѣ иматъ слѣдующитѣ отличителни знакове, а именно: Еминъ Ага 70 годишна възраст, ръстъ високъ, лице сухо, коса брада и мустаци бѣли и очи сиви; Ахмедъ Кюлюджоолу 25 годишна възраст, ръстъ високъ, лице сухо, коса брада и мустаци руси и очи сиви; Исмаилъ Ага Контелоолу 50 годишна възраст, ръстъ високъ, лице сухо, коса брада и мустаци черни и очи тоже черна, всички отъ гр. Търново и обвиняеми въ лъжесвидѣтелствование, и Хафузъ Мустафа Ефенди тоже отъ гр. Търново, 45 годишна възраст, ръстъ среденъ, тѣлосложение пълно и широко, коса, брада и мустаци руси, очи черни, обвиняемъ въ фалшивостъ на едно свидѣтелство.

За това умолява се всѣкой, който би узналъ тѣхното мѣстожителство, да ги съобщи на най-близкитѣ полицейски и административни власти, а тѣзи послѣднитѣ да ги препроводятъ въ Търновский окръж. съдъ.

Търново, 21 февруарий 1885 год.

Подпредсѣдатель: Хр. Брусевъ.
Секретарь: С. Теодоровъ.

1—(298)—1

Трънський окръженъ съдъ.

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 1097.

Трънський окръж. съдъ, съгласно съ опредѣлението си № 140, станало въ распоредителното му засѣдание на 16 февруарий 1885 година и на основание ст. 850 и 851 отъ Врѣмнитѣ Съд. Правила, обявява за всеобщо знание, че търси отклонившия се отъ предварителното слѣдствие Иванъ Дойчиновъ отъ село Бегуновци (Брѣзничка околия) обвиняемъ въ покушение живота на Миленко Николовъ изъ село Режанци, живѣющъ въ сѣщото село Бегуновци.

Отличителнитѣ бѣлѣзи на Дойчинова сѣ: 28 годишенъ, ръстъ високъ, лице възчерно, брада и мустаци малки черни и очи черни. За това, който знае гдѣ се намира тоя обвиняемъ, умолява се да го извѣсти на най-близкитѣ власти, а тѣ послѣднитѣ се умоляватъ да го препратятъ въ Трънський окръженъ съдъ.

Трънъ, 23 февруарий 1885 год.

Предсѣдатель: Т. М. Ахтаровъ.
Подсекретарь: Н. Т. Карановъ.

1—(300)—3

Руссенский окръженъ съдъ.**ОБЪЯВЛЕНИЕ**

№ 1040.

Руссенский окр. съдъ, на основание ст. 850 отъ Врѣм. Съд. Правила, дири Къосе Юсюзъ Ахмедовъ отъ с. Просена (Руссенска околия), който се обвинява въ кражба на добитъкъ.

Отличителнитѣ бѣлези на Къосе Юсюзъ Ахмедовъ сж: 30—35 години, съ лице опалено, черноокъ, тербуюкъ, коса черна, носъ умѣренъ, ръстъ среденъ и малко въздебелъ.

Който знае гдѣ се намира рѣченния обвиняемъ, задължава се да извѣсти на мѣстнитѣ власти, а тѣ се умоляватъ да го представятъ въ горѣпоменатия съдъ.

Руссе, 20 февруарий 1885 год.

Подпредсѣдатель: Губидѣльниковъ.

Подсекретаръ: Д. Канчевски.

1—(295)—1

Севлиево окръженъ съдъ.**ОБЪЯВЛЕНИЕ**

№ 259.

Севлиево окр. съдъ, съгласно опредѣленieto си подъ № 235 отъ 8 февруарий основано на ст. 850 отъ Врѣм. Съд. Правила, дири отклонивши се отъ предварителното дирение Абдулла Хасановъ Батаклиевъ жителъ отъ с. Плужна (Севлиево) въ нараняване съ куршумъ съселянина и Ибриамъ Хюсеиновъ на 26 юлий 1882 год.

Обвиняемий има слѣдующитѣ отличителни бѣлзи: годишна възраст 27, ръстъ нискъ, очи сиви, мустаци червени, лице русо и бръснагъ.

Който знае мѣстопребиванието на рѣчений обвиняемъ, умолява се да извѣсти на най блискитѣ полицейски и административни власти, а тия послѣднитѣ се задължаватъ да го пратятъ въ Севлиево окръженъ съдъ.

Севлиево, 13 февруарий 1885 год.

Предсѣдатель: Ив. Хр. Бурмовъ.

Секретаръ: Н. Симеоновъ.

1—(292)—3

Софийский окръженъ съдъ.**РѢШЕНИЕ**

№ 38.

Въ името на Негово Височество Александръ I-й Князь Българский, Софийский окр. съдъ, по гражданско отдѣление, въ слѣдующий съставъ: подпредсѣдатель Д. Тошковъ, членове: Т. Николовъ и Иванъ Ивановъ, подсекретаръ Велевъ, въ присѣдствieto на помощникъ-прокурора Г. Манова Стоянова въ открито съдебно засѣданне на двадесетъ и четвъртий януарий хиляда осемстотинъ осемдесетъ и пета година, слуша докладваното отъ члена Ивановъ гражданско дѣло № 230, по описа за настоящата година, по искътъ на Д. Грековъ, по-

вѣренникъ на Иванъ Н. Хаджиновъ, срещу френско-подданий Х. Бержие за 37776 лева и 31 ст. Въ съдебното засѣданне се яви само истецътъ. Обстоятелствата на дѣлото сж слѣдующитѣ: Иванъ Рабилю, който по една текуща смѣтка (Compte Courant) сключенъ на 1/13 януарий 1881 година, ималъ да взема отъ Х. Бержие 37776 лева и 31 стотин., като си приелъ паритѣ отъ Иванъ Н. Хаджиновъ, съ единъ актъ за предаване съ дата 10/22 августъ 1882 год., отсѣшилъ на Хаджинова правото си да дири отъ длъжника, съгласно смѣтката, както капитала, тъй и лихвитѣ.

Вслѣдствие на това, Иванъ Хаджиновъ чрезъ повѣренника си Д. Грековъ съ прошенieto си отъ 20 августъ 1884 година е завелъ искъ въ Софийский окр. съдъ срещу Х. Бержие и е молилъ да се привика и осѣди да му заплати суммата отъ 37776 лева и 31 стот., а така също и лихвитѣ отъ деня на завежданието на искътъ до исплащанието ѝ.

Слѣдъ доклада на дѣлото повѣренника на истецъ Д. Грековъ поддържа исковето си прошение и на основание на представенитѣ отъ него документи, помоли да се осѣди Х. Бержие да заплати на довѣрителя 37776 л. и 31 стот. и лихвитѣ до исплащанието имъ.

Сѣда слѣдъ като изслуша заключението на помощникъ-прокурора за разрѣшение на дѣлото взе предъ видъ: 1) че отъ текущата смѣтка на Иванъ Рабилю, сключена на 1/13 януарий 1881 година се вижда, че Х. Бержие му останалъ длъженъ 37776 л. и 31 стот. и че Бержие е призналъ горнята сума, като написалъ собственорѣчно, че я видѣлъ и одобрилъ; 2) че отъ актътъ за предаване, направенъ на 10/22 августъ 1884 год. става явно, че Иванъ Рабилю е отсѣшилъ на Иванъ Н. Хаджинова суммата отъ 37776 лева и 31 стотин. които по текущата смѣтка, отъ 1 януарий 1881 год. ималъ да взема отъ френско-подданий Х. Бержие, като е отсѣшилъ на Иванъ Н. Хаджиновъ правото си да дири отъ длъжника Бержие, както капитала, така и лихвитѣ; 3) че отъ горнитѣ документи на пълно се установява, че Х. Бержие е останалъ длъженъ на Иванъ Рабилю 37776 лева и 31 стот., че този послѣдний си приелъ паритѣ отъ Иванъ Н. Хаджиновъ и че слѣдователно Иванъ Н. Хаджиновъ има пълно право да си дири паритѣ отъ длъжника.

На основание тия съображения, сѣда, съгласно ст. ст. 134, 167, 265, 281 п. 1, 286, 287, 971 и 972 отъ Врѣменнитѣ Съдебни Правила и чл. 99 отъ приурката къмъ търговския законъ,

Рѣши:

Осѣжда Х. Бержие, французский подданикъ, бившии жителъ Софийский, да заплати на Иванъ Н. Хаджиновъ, жителъ Софийский, тридесетъ и седемъ хиляди седемстотинъ и седемдесетъ и шесть (37776) лева и 31 стот., както и лихвитѣ на тази сума отъ деня на завежданието на искътъ до денътъ на исплащанието ѝ. Осѣжда същия Х. Бержие да заплати на Иванъ Н. Хаджиновъ хиляда петстотинъ и шестдесетъ (1560) л. съдебни и за водение на дѣлото разноски. Предварително изпълнение не се допуца.

Рѣшението въ окончателна форма е обявено днесъ на 8 февруарий н. г. и неблагоприятната страна може да го обѣжи предъ Соф. апелат. съдъ въ двама сеченъ

срокъ отъ деньтъ на троекратната публикация рѣшеніето въ „Държавенъ Вѣстникъ“.

На първообразното подписаха: подпредсѣдатель Д. Тошковъ членове: Т. Николовъ и Ив. Ивановъ и подсекретарь Хр. Д. Велевъ.

Подпредсѣдатель: Д. Тошковъ.

Секретарь: Ив. Долговъ.

1—(299)—3

Варненско окръжно съдилище.

РѢШЕНИЕ

№ 164.

Въ името на Негово Височество Александръ I-й, Князь Българский. Варненско окръжно съдилище, по гражданско отдѣление, въ открито съдебно засѣдание на 8-й декемврий, презъ хилядо осемстотинъ осемдесетъ и четвърта година, въ съставъ: подпредсѣдатель Величко Марковъ, членове: Димитрий Бръчковъ и Иванъ Дабовски, при подсекретаря Николай Вълкановъ и съ участието на прокурора Венедиктъ Попова, слуша доложеното отъ члена Дабовски дѣло № 4 по описътъ за 1884 г. по искътъ на Доси Кърджиевъ и Иванъ Василевъ изъ гр. Шуменъ, противъ Максуть Суваджи изъ г. Варна, за 84 л. т. и $40\frac{3}{4}$ гроша по текущи смѣтки. Обстоятелствата по настоящето дѣло сж слѣдующитѣ: съ исково прошение отъ 24 септемврий 1883 г. Досе Кърджиевъ и Иванъ Василевъ, чрезъ повѣренницитѣ си Кр. Мирский & Ст. Анастасияди, заявили предъ Варненскій окръженъ съдъ срещу Максуть Суваджи изъ г. Варна искъ за 84 л. т. и $40\frac{3}{4}$ гр., или 1915 лева и 80 ст. златни, остатокъ произходящъ отъ текущи търговски смѣтки, за което молятъ съда да се призове и осъди отвѣтника да имъ заплати горнята сума, заедно съ лихвитѣ и всичкитѣ послѣдвали по дѣлото разноски, а същеврѣменно искатъ да се допустне обезпечение на искътъ чрезъ незабавно налагане запоръ върху стоката на отвѣтника, която се намирала въ дюгения му въ г. Варна, срещу представената писменна гаранция. Послѣдното исканіе като било уважено отъ съдътъ съ опредѣленіето му отъ 12 октомврий 1883 г. допустнало се предварително обезпечение съ налагане запоръ върху съразмѣрна частъ отъ стоката на отвѣтника, за което се издаде на просителатѣ падлежната заповѣдь. Между туй, отвѣтника Суваджи избѣгалъ за граница, преди да му се е съобщилъ преписъ отъ искового прошение и за това дѣлото като останало неразгледвано, истцитѣ съ допълнително прошение отъ 15 юний 1884 г. молиха да се призове отвѣтницитѣ чрезъ „Държавенъ Вѣстникъ“, вслѣдствие на което издаде се призовката № 3-09, послѣдното обнародване на която е послѣдвало въ „Държавенъ Вѣстникъ“, брой № 65 отъ 21 юлий 1884 г. и дѣлото било назначено за слушаніе въ съдебно засѣдание на 29 ноемврий т. г. по вслѣдствие заявленіето на истцовий повѣренникъ, да представи за подкрѣпленіе на искътъ извлечение отъ тефтеритѣ си, отложило се за 8 декемврий, когато отъ призованитѣ страни присѣствуваше само повѣренника на истцитѣ Ст. Анастасияди, който въ обясненіята си поддържа първоначалното исково прошение и моли да се осъди заочно отвѣтника

да заплати на довѣрителитѣ му исканата сума, съгласно представенитѣ смѣтки отъ тефтеритѣ имъ, наедно съ лихвитѣ, съдебнитѣ и право за водение на дѣлото разноски. За разрѣшеніе на дѣлото, съда като изслуша заключеніето на прокурора и взе предъ видъ: 1) че искътъ на истцитѣ, Кърджиевъ и Василевъ е основанъ на търговски тефтери, — завѣрено извлечение отъ които послѣднитѣ представляватъ въ съдътъ, отъ които се вижда, че отвѣтника Максуть Суваджи имъ останалъ длъженъ 10129 $\frac{1}{2}$ гроша по текущи търговски смѣтки; 2) че тѣзи тефтери, до като нѣма отъ противната страна срѣщу тѣхъ никакви възражения, служатъ достаточо за съдътъ доказателство въ полза на истцитѣ и 3) че при такива обстоятелства, нѣма основание да се откаже на истцитѣ въ исканіето имъ за законната върху горнята сума, лихва, то по изложенитѣ съображения и на основание 134, 138, 167, 281 п. 1, 290, 971 и 972 чл. чл. отъ Врѣменитѣ Съдебни Правила и 99 чл. отъ притурката на търговския законъ,

Опредѣлява:

Признава искътъ на Досе Кърджиевъ и Иванъ Василевъ за основателенъ и осъжда заочно отвѣтника Максуть Суваджи да имъ заплати (10129 $\frac{1}{2}$) гр., десетъ хиляди сто и двадесетъ деветъ и половина отъ лира турска 120 гроша съ текущи лихви по 1% въ мѣсець отъ 24 септемврий 1883 год. до послѣдното имъ исплащаніе, така също се осъжда да имъ заплати лева 49, 50 (четиридесетъ деветъ и петдесетъ) стотинки за съдебни и право за водение на дѣлото разноски. Това рѣшеніе е неокончателно, подлежи на обжалване предъ Русенскій апелативенъ съдъ въ два-мѣсеченъ срокъ отъ обнародваніето му въ „Държавенъ Вѣстникъ“; приготвено въ окончателна форма на 22 декемврий текущата година. На първообразното подписаха: подпредсѣдатель В. Д. Марковъ, членове: Д. Бръчковъ и Ив. Дабовски, приподписалъ: подсекретарь Н. Вълкановъ.

Предсѣдатель: М. Паничерский.

Подсекретарь: Я. Т. Кириловъ.

1—(91)—1

Свищовскій съдебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 31.

Подписаний П. Мариновъ, съд. приставъ при Свищ. окр. съдъ на III-й участъкъ, на основание ст. ст. 451, 452, 454, 455 и 465 отъ Врѣм. Съд. Правила, обявявамъ, че отъ днесъ трикратното обнародване настоящето ми въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и до 61 день, ще се продава съ наддаване недвижимото имущество на Чуні Рибчевъ изъ с. Логица, състояща отъ една къща въ същото село, на два етажета отъ долу поница, въ горний една стая, едно хашово и язлѣкъ, построена отъ камъкъ и прѣчки съ дворъ отъ около три дюлума, при събди: Деко Мариновъ, Тенчо Иванчовъ и отъ двѣтѣ страни пѣтъ, наддаваніето на която ще почне отъ първоначалната сума 700 лева.

Това имущество не е заложено никому; продава се за исплащаніе дълга му къмъ Георги Евтимовъ изъ г.

Свищовъ, отъ 585 лева и лихвата имъ, съ изпълнителенъ листъ подъ No. 1831.

Желающитѣ г. г. да купятъ това имущество могатъ да се явяватъ въ канцеларията ми въ г. Никополъ да разгледватъ формалноститѣ по настоящата продажба и запишатъ наддаванетоъ си въ наддавателния листъ.

г. Никополъ, 9 януарий 1885 г.

Съд. приставъ: П. Мариновъ.

1—(49)—3

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 32.

Подписаний П. Мариновъ, съд. приставъ при Свищ. окр. съдъ на III-й участъкъ, на основание ст. ст. 451, 452, 454, 455 и 465 отъ Врѣм. Съд. Правила, обявявамъ, че отъ днесъ трикратното обнародване настоящето ми въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и до 61 день, ще продавамъ съ наддаване недвижимото имущество на бившия Никополски жителъ Стефанъ Астрахинъ въ, състояще отъ единъ дюгень въ с. Ермендуй, построено въ земята, наддаванетоъ на които ще почне отъ първоначалната сума 1500 гроша.

Това имущество не е заложено никому; продава се за исплащане дълга му къмъ Иванъ Мандиковъ, повѣренникъ на Павелъ Пенчовъ жители изъ г. Никополъ отъ 2908 гроша, съ изпълнителенъ листъ № 51.

Желающитѣ г. г. да купятъ това имущество могатъ да се явяватъ въ канцеларията ми въ г. Никополъ да разгледватъ формалноститѣ по настоящата продажба и запишатъ наддаванетоъ си въ наддавателния листъ.

г. Никополъ, 9 януарий 1885 г.

Съд. приставъ: П. Мариновъ.

1—(50)—3

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№-о 58.

Подписаний П. Мариновъ, съдеб. приставъ при Свищов. окр. съдъ на III участъкъ, на основание ст. ст. 451, 452, 454, 455 и 465 отъ Врѣмнитѣ Съдебни Правила, обявявамъ, че слѣдъ трикратното обнародване настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и до 61 день, ще се продава съ наддаване недвижимото имущество на Изетъ Бей и Амишъ Хасъмъ Х. Али Моллови жители изъ г. Никополъ, състояще отъ една ливада отъ около 275 дюл. находяща се въ района на с. Гигень, наддаванетоъ на която ще почне отъ първоначалната оцѣнка лева 5000.

Това имущество не е заложено никому, продава се за исплащане дългътъ имъ къмъ Д. Т. Тортомановъ, повѣренникъ на Николай Тортомановъ жители изъ гр. Никополъ, отъ 3700 лева и съдебни разноски съ изпълнителния листъ отъ Свищовския окржж. съдъ подъ №-о 4714.

Желающитѣ г-да да купятъ това имущество, могатъ да се явяватъ въ канцеларията ми въ гр. Никополъ, всѣки день, освѣнъ непричетственитѣ дни, да разгледватъ формалноститѣ по настоящата продажба и запишатъ наддаванетоъ си въ наддавателния листъ.

г. Никополъ, 12 януарий 1885 г.

Съдебенъ приставъ: П. Мариновъ.

1—(92)—3

Свищовский окржженъ съдъ.

ПРИЗОВКА

№ 169.

Свищовския окржженъ съдъ, на основание ст. 115 § 2 отъ Врѣмен. Съдеб. Правила, призовава Ибряма Тосуновъ, бившия жителъ отъ село Варана (Свищовско окржжие), а по настоящемъ живущъ въ г. Цариградъ (Турция), да се яви лично, или чрезъ законенъ повѣренникъ, въ залата на речений съдъ, слѣдъ четири мѣсеца отъ деня на послѣдното тоекратно публикуване настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговори на заявения отъ Костандинъ Ангеловъ, отъ с. Сломерь, срещу му искъ, за издаване крѣпостенъ актъ по продадената му отъ сѣщия гора, около тридесетъ дюлома, паходящи се въ с. Варана.

Въ случай на неявяване, съдътъ ще постѣпи съгласно ст. ст. 127 и 281 § 1 отъ Врѣмен. Съдебни Правила.

г. Свищовъ, 9 януарий 1885 г.

Предсѣдателъ: Моско П. Добриновъ.

1—(47)—3

Секретаръ: Ат. Велевъ.

Ломский съдебенъ приставъ.

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 11.

Подписаний Д. К. Оклевъ, съдебенъ приставъ при Ломския окржженъ съдъ, на основание изпълнителния листъ № 4033, издаденъ отъ Ломския окр. съдъ и съгласно ст. ст. 454, 455, 457, 461 и 463 отъ Врѣм. Съдебни Правила, обявявамъ за всеобщо знание на прочитаемата публика, че слѣдъ тоекратната публикация настоящето въ „Държав. Вѣстникъ“ и до 61 день, ще се продава въ г. Ломъ съ наддаване слѣдующето недвижимо имущество:

1) Една къща съ двѣ отдѣления, състояще отъ 6 стаи и 2 кухни и празно мѣсто съ около 97 □ метра.

Поменѣтата къща е покрита съ керемиди, съзидана отъ керичъ и празно мѣсто, половината на което е оградено съ дъски, а половината открито, и се намира въ г. Ломъ, между съсѣди: Османъ Х. Омеровъ, Молла Мустафа Балджийски, Абди Ага и улица (срещу И. Щърбановъ и П. Табаковъ), оцѣнена за 15,000 гроша. Настоящото имущество е собственостъ на Абдула Тапиджи, бившия Ломския жителъ, а по настоящемъ въ неизвѣстно мѣстожителство, и се продава за удовлетворение искътъ на Махмудъ Бей Рушеновъ изъ г. Ломъ по испълн. листъ № 4033 на сума 17102½ гроша и съдеб. разноски 106 лева и 94 стот. за водене на дѣлото 68 лева и 40 ст., тѣй сѣщо и разноскитѣ платени за публикация въ „Държ. Вѣстникъ“ на една призовка, обявление и послѣдвалитѣ по обезпечение искътъ.

Първоначалната цѣна ще почне отъ поменѣтата оцѣнка. Желающитѣ г. г. да взематъ участие, умоляватъ се да се явятъ въ канцеларията ми, за разгледване книжката по настоящата продажба.

г. Ломъ, 9 януарий 1885 г.

3—(55)—3

Съдеб. приставъ: Д. К. Оклевъ.

Ловчански сѣдебенъ приставъ.**ПРИЗОВКА**

№ 33.

За г-да Шякиръ, Христеъ и Бошнякъ Исмаилъ Ходжови отъ с. Команъ, по настоящемъ живущи въ гр. Каргово (Источна Румелия).

Подписаний, сѣдебенъ приставъ при Ловчанскиятъ окр. сѣдъ на III-й участъкъ Иванъ С. Докторовъ, на основание изпълнителнитѣ листове отъ Троянскиятъ мир. сѣдья подъ No. No. 189, 375 и 683 чрѣзъ настоящето си, призовавамъ горнитѣ лица да се явятъ въ канцелярията ми сами, или чрезъ повѣренникъ и да заплатятъ бащиниитѣ си дългъ на Нено Мариновъ отъ гр. Троянъ и на Иванъ Петковъ и Иванъ Вачколъ отъ с. Шипково, състоящъ отъ (3122) трихиляди сто дваесетъ и два гр. и сѣдебни разноси 21 левъ.

Ако се не явятъ горнитѣ лица слѣдъ трикратното публикуване на настоящата и до 61 день, то ще се пристѣпни до понудително изпълнение, споредъ ст. ст. 433 и 451 отъ Врѣм. Сѣд. Правила, къмъ описъ и продаването на бащинитѣ имъ недвижими имущества, находящи се въ с. Каманъ (Троянска околия, на които съгласно ст. 248 и 431 отъ Врѣм. Сѣд. Правила ще имъ се наложи заноръ.

Троянъ, 9 януарий 1885 год.

III-й сѣд. приставъ: Ив. С. Докторовъ.

2—(86)—3

Търновски сѣдебенъ приставъ.**ПОВѢСТКА**

№ 1659.

До господина Панавота П. Ивановъ отъ г. Лѣсковецъ, живущъ въ г. Багоду въ Романия.

На основание изпълнителний листъ No. 1658 издаденъ отъ Гор. Орѣхов. мировий сѣдья на 1 май 1884 год. въ полза на Никола Поповъ отъ г. Лѣсковецъ противъ васъ за искъ на 4006 гр. лихва 641 гр. за публикация на призовки и на рѣшението и сѣдебни разноси всичко 36 лева и 80 ст. чрезъ настоящата си повѣстка ви явявамъ, че слѣдъ троекратното ѝ публикуване въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и до два мѣсеца, да се явите и заплатите доброволно горѣпредвидената сума; въ противенъ случай ще се постѣпни съгласно ст. ст. 430 и 433 отъ Врѣм. Сѣд. Правила къмъ описа, оцѣнката и продажбата на недвижимитѣ ви имущества, а именно: една къща находяща се въ г. Лѣсковецъ съ дворъ около единъ дюлюмъ и единъ плѣвникъ, съ граници: Христо Дякоковъ, Димо Луната и Иванъ Яркковъ.

Сѣдебенъ приставъ: Корфоновъ.

2—(1627)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 499.

Долуподписаний И. Т. Дессевъ, сѣдебенъ приставъ при Търнов. окр. сѣдъ на Елено-Кесаровскиятъ участъкъ, на основание изпълнит. листъ подъ No 2589, издаденъ отъ Еленскиятъ мир. сѣдья на 4 юний 1884 год. и съ-

гласно ст. ст. 391, 393 и 396 отъ Врѣменнитѣ Сѣдебни Правила, съ настоящето обявявамъ, че отъ дена на еднократното обнародване въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и до 10 дена, ще се продава на публиченъ търгъ предъ помѣщенieto на Еленското окол. управление, движимото имущество на Петко Вълчевъ, жителъ отъ г. Елена, а именно: единъ конь отъ пайтонъ, черъ, около 8—9 години, на лѣвата страна има бѣли кашки.

Горѣпоменѣтиятъ конь е собственост на отвѣтника и ще се продава за удовлетворение искътъ на Еленското общ. управление, състоящъ се отъ 437 лева.

Наддаването ще залочне отъ първоначалната оцѣнка 1500 лева.

Желающитѣ г-да да купятъ горѣпоменѣтото имущество, могатъ да се явятъ въ горѣпоменѣтиятъ срокъ и да наддаватъ.

г. Елена, 8 августъ 1884 г.

Сѣдебенъ приставъ: И. Т. Дессевъ.

1—(1122)—3

ПОВѢСТКА

№ 6.

Подписаний И. Т. Дессевъ, сѣдебенъ приставъ при Търнов. окр. сѣдъ на Елено-Кесаровскиятъ участъкъ, на основание изпълнителний листъ подъ № 4590, издаденъ отъ Еленскиятъ мир. сѣдья на 19 октомврий 1884 г. и съгласно ст. 430 отъ Врѣменнитѣ Сѣдебни Правила, съ настоящата призовавамъ Иванъ Колевъ (сантурджи отъ г. Елена, а по настоящемъ живущъ въ Румелия, село Сатво (Мачинска околия), който да се яви въ г. Елена и заплати дълга си на Ивана Х. Саввовъ отъ г. Елена състоящъ отъ 572 гр. сѣдебнитѣ разноси 36 л. и 30 ст. и разноситѣ по изпълнението, въ разстояние на два мѣсеца отъ послѣдното троекратно обнародване настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“; въ противенъ случай ще се постѣпни, съгласно ст. 433 отъ Врѣменнитѣ Сѣд. Правила, къмъ описъ и продажба на недвижимото му имущество.

г. Елена, 10 януарий 1885 г.

Сѣдебенъ приставъ: И. Т. Дессевъ.

1—(88)—3

Разградски сѣдебенъ приставъ.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 7.

Подписаний сѣдебенъ приставъ на I-й участокъ при Разградскиятъ окръженъ сѣдъ, съ настоящето си обявявамъ за знание на интересующитѣ се, че отъ дениятъ на троекратното публикуване настоящето въ „Държ. Вѣстн.“ слѣдъ шестдесетъ и единъ день, съгласно ст. ст. 452, 454, 455 и 465 отъ Врѣм. Сѣд. Правила, ще се продаватъ на публиченъ търгъ имуществата на Мехмеда Мустафовъ изъ с. Езерче (Разградскиятъ окръгъ и Разградска околия) състоящи: 1) отъ една къща, сзидана отъ дървенъ материалъ и прѣстъ и съ граници: Ибрямъ Мустафовъ, Мемишъ Гавалджиевъ и пѣтъ; 2) една нива отъ петъ уврата, находяща се на „Чакмакълъ Екиплий“, съ граници: Какачъ Ахмедъ, Ибрямъ Мустафовъ, пѣтъ и гора; 3) една нива отъ два уврата въ мѣстността „Крайща“; 4) една нива

отъ петъ уврата, находяща се въ мѣстността: „Баделу Хендже“, съ граници: Ибрямъ Мустафовъ, Дѣдо Драгни, Кючюкъ Хасанъ Дживджаровлу и Дацо Минчовъ, и 5) една нива отъ четири уврата, въ мѣстността „Бивчари Орманъ“. Имуществата се намиратъ въ самото село Езерче и неговата околностъ, които сж оцѣнени за (510) петстотинъ и десетъ лева.

Желающитѣ да надаватъ могатъ да се явяватъ въ всякой пришественъ день въ канцелярията ми да разглеждатъ всичкитѣ книжа, които се отнасятъ до тази продажба.

Разградъ, 8 януарий 1885 год.

Съдебенъ приставъ: П. Драгулевъ.

2—(63)—3

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 9.

Подписаний съдебенъ приставъ при Разградский окр. съдъ на I-й участъкъ, на основание исполнительный листъ подъ № 4 отъ 3 януарий 1883 год. издаденъ отъ Разградский мировий съдия, и съгласно ст. ст. 452, 454, 455 и 465 отъ Врѣм. Съд. Правила, обявямъ на почитаемата публика, че слѣдъ трикратното обнародване на настоящето обявление въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и до 61 день, ще се произведе публиченъ търгъ на една къща № 8 находяща се въ гр. Разградъ, въ махалата Табачка, при съседитѣ: Молла Мехмедъ и улица, построена отъ дървенъ материалъ, покрита отъ керемиди, съ 4 четири стаи за живѣние, съ дворъ и градина, къштата е отъ единъ етажъ, собственна на Мустафа Смайловъ, отъ г. Разградъ.

Поменатата къща не е заложена нийде и ще се продаде за удовлетворение искътъ на Фераде Омеровъ отъ г. Разградъ, за една сума отъ 3440 гроша. Желающитѣ да купятъ вишепоменатата къща, могатъ да се явятъ въ канцелярията на съдеб. приставъ въ г. Разградъ, гдѣто ще се произведе търгътъ; оцѣненето на къщата ще почне отъ 3000 гроша; всяки день отъ частъ 10—12 и отъ 2—5 подиръ обѣдъ, съ исключение празниченъ день, е свободно да надаватъ.

Разградъ, 8 януарий 1885 год.

2—(64)—3

Съдебенъ приставъ: Д. Чомовъ.

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 11.

Долуподписаний съдебенъ приставъ при Разградский окр. съдъ, на I-й участъкъ, на основание исполнительный листъ № 1266, отъ 28 мартъ 1884 год. издаденъ отъ Разградский окръженъ съдъ, и съгласно ст. ст. 452, 454, 455 и 465 отъ Врѣм. съд. Правила, честь имамъ да обява на почитаемата публика, че слѣдъ трикратното обнародване на настоящето обявление въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и до 61 день, ще се произведе публиченъ търгъ на единъ дюкянъ, находящъ се въ гр. Разградъ улица чаршийска подъ No. 464, построенъ отъ дървенъ материалъ, покритъ съ керемиди, при съседитѣ: Петръ Цоневъ, Иванъ Георгиевъ и цѣтъ, оцѣненъ за 1500 (хиладо и петстотинъ) гроша; поменатото имущество е собствено на Х. София Х. Гьвова, ж. отъ г. Разградъ. Настоящото имущество ще се про-

даде за удовлетворение искътъ на Малама Георгиева, за 100 (сто) рубли среб. отъ сѣщия градъ.

Желающитѣ да купятъ вишепоменатото имущество пека се явятъ въ канцелярията на съдеб. приставъ, въ г. Разградъ, въ правителственний домъ всеки день отъ часа 10 до 4 подиръ пладнѣ, за да разглежда формалността по тая продажба, съ исключение на празнични дни.

Разградъ, 8 януарий 1885 год.

2—(65)—3

Съдебенъ приставъ: Д. Чомовъ.

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 13.

Долуподписаний съдебенъ приставъ при Разградский окръженъ съдъ, на I-й участъкъ, на основание исполнительный листъ № 87 отъ 3 мартъ 1884 год. издаденъ отъ Разградский мировий съдия, и съгласно ст. ст. 452, 454, 455 и 465 отъ Врѣм. Съд. Правила, чрезъ настоящето честь имамъ да обява на почитаемата публика, че слѣдъ трикратното обнародване на настоящето обявление въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и до 61 день, ще се произведе публиченъ търгъ за единъ дюкень, принадлежащъ на малолѣтното Хасанъ Матиновъ, отъ г. Разградъ, осмдено чрезъ настойника Х. Афузъ Салиевъ, състояще отъ единъ дюкянъ въ г. Разградъ въ улица Хасанларска подъ № 88, построенъ отъ дървенъ материалъ, покритъ съ керемиди, оцѣненъ за 2000 гроша.

Настоящото имущество не е заложено нийде, и ще се продаде за удовлетворение искътъ на настойника Ибрямъ Хюсеиновъ, на малолѣтното дѣте Хасанъ Х. Салиевъ отъ с. Очака, за 2700 гр. и разноситѣ до исплащанието.

Желающитѣ да купятъ това имущество могатъ да се явятъ въ канцелярията на съдебний приставъ въ г. Разградъ за да разгледатъ общата продажба по това дѣло всяки день часа отъ 10—12 и отъ 2—5 послѣ пладне, съ исключение празнични дни.

Разградъ, 8 януарий 1885 год.

2—(66)—3

Съдебенъ приставъ: Д. Чомовъ.

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 15.

Долуподписаний съдебенъ приставъ при Разградский окръженъ съдъ, на I-й участъкъ, на основание исполнительный листъ подъ № 273 отъ 26 януарий 1883 год. издаденъ отъ Разградский мировий съдия, и съгласно ст. ст. 452, 454, 455 и 456 отъ Врѣмни Съдебни Правила, чрезъ настоящето честь имамъ да обява на почитаемата публика, че слѣдъ трикратното обнародване на настоящето обявление въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и до 61 день, ще се произведе публиченъ търгъ на слѣдующитѣ недвижими имущества, принадлежащи на Юрузъ Салиевъ отъ г. Разградъ, а именно: 1) една нива въ землището на г. Разградъ, въ мѣстото називаемо „Серикликъ“ отъ 1½ дюлюмъ; 2) една нива въ сѣщото землище въ мѣстность називаема „Башишъ“, отъ 3 дюлюма; 3) една нива, въ сѣщото землище въ мѣстность називаема „Кайнаклякъ Азж“, отъ 4 дюлюма; 4) една нива въ сѣщото, въ мѣстото

називаемо „Джевизли Бузалъ“, отъ 12 дюлюма, отбѣнена по 10¹/₂ лева дюлюма; 5) едно лозье въ сѣщото землище, въ мѣстото називаемо „Хендамъ“ отъ 1 (една) лева, отбѣнено 300 гр.; 6) едно лозье въ сѣщото, въ мѣстото називаемо „Малкий Югъ“, отъ 2 лехи, отбѣнено за 350 гроша.

Настоящитѣ имущества не сѣ подъ залогъ, ще се продаждѣтъ за удовлетворение искътъ на Апти Салиевъ Мустафовъ, отъ г. Разградъ, за 509 лева и 40 ст. и сѣдеб. разноски.

Желающитѣ да купятъ вишепоменатитѣ имущества да се явятъ въ канцелярията на сѣдебний приставъ въ г. Разградъ, гдѣто ще се произведе търгъ всѣки день, отъ часътъ 10—12 и отъ 2 до 4 подиръ пладнь, съ исключение на празнични дни.

Разградъ, 8 януарий 1885 год.

2—(67)—3 Сѣдебенъ приставъ: Д. Чомовъ.

ПОВѢСТКА

№ 113.

До господина капетанъ М. Еленевъ.

Съ силата на изпълнителния листъ подъ № 11774, издаденъ отъ Софийский воененъ сѣдъ, на 28 октомври 1884 год. съ когото ви осжда да заплатите на хазната 2971 лева, 16,000 лева, 7320 лева, 9100 рубли и 10000 рубли книжни. то съгласно ст. 430 отъ Врѣм. Сѣдеб. Правила ви пригласявамъ слѣдъ троекратното обнародване настоящата повѣстка до 61 день, да се явите въ повѣренната ми канцелярия при Соф. окр. сѣдъ, и внесете предвидената сума въ изпълнителний листъ. Въ противенъ случай ще постѣпна до описъ и продажба на движимитѣ ви и недвижими имоти находящи се въ г. София и околността му.

Сѣдебенъ приставъ: Т. Ковачовъ.

3—(216)—3

Варненский окръженъ сѣдъ.

ПРИЗОВКА

№ 117.

Варненский окръженъ сѣдъ, на основание ст. 115 п. 2 отъ Врѣменнитѣ Сѣдебни Правила, призовава Авраама Шарфмана, живущъ въ г. Варна, а сега съ неизвѣстно мѣстожителство, да се яви лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ въ сѣдебната стая на Варненский окр. сѣдъ, най късно слѣдъ четири мѣсеца отъ трократното публикуване настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговаря на процесса заявенъ отъ него противъ Австре-Венгерский подданикъ Францъ Небиръ, за искъ отъ 202 лева по тефтеръ.

Въ противенъ случай, сѣда ще постѣпни съгласно ст. 281 п. 2 отъ Врѣменнитѣ Сѣдебни Правила, т. е. ако отбѣтницитѣ желаятъ, може да се прекъсне разгледването на дѣлото.

г. Варна, 11 януарий 1885 год.

Подпредседателъ: В. Д. Марковъ.

Секретарь: И. Т. Каказирски.

1—(90)—3

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 204.

Тутраканский мир. сѣдия, съгласно опредѣлението си, станѣло въ сѣдебното му засѣдание на двадесетъ и деветий октомври миналата 1884 год. и на основание ст. 850 отъ Врѣм. Сѣд. Правила, обявяга за всеобщо знание, че търси Георги Ганевъ Кукковъ отъ г. Тутраканъ, който се е отклонилъ отъ сѣдебното дирение, и се обвинява въ напавания на ноцната стража на Мехмедъ Чокоевъ отъ сѣщия градъ.

Речениятъ обвиняемъ е на 22 години, коса и вежди черни, рѣстъ високъ, мустаци сѣвѣмъ малки и облеченъ съ селски чобански дрѣхъ; за това който би узналъ сегашното мѣстожителство на горепоменѣтия задѣлжава се да съобщи това на най близкитѣ полицейски власти, а тѣзи послѣднитѣ се умоляватъ да го препроводятъ въ Тутраканский мировий сѣдъ.

Тутраканъ, 10 януарий 1885 год.

И. д. мир. сѣдия: Н. Иотовъ.

Секретарь: Ради Х. Ивановъ.

1—(87)—3

ПРИЗОВКА

№ 473.

Разградский мир. сѣдия, на основание ст. 115 § 3 отъ Врѣм. Сѣд. Правил, призовава наслѣдницитѣ на покойний Дрѣнциалъ Сюлюшъ, Хасанъ и Ибраимъ Сюлюшови, бивши Разградски жители, а по настоящемъ съ неизвѣстно мѣстожителство, да се явятъ лично, или чрезъ законенъ повѣренникъ въ камарата на Разградското мир. сѣдилище, най късно слѣдъ шесть мѣсеца, отъ деньтъ на послѣдното троекратно обнародване настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговорятъ на заявения срещу имъ искъ, отъ Разградската жителка Х. Анка Хорозова, настойница на маловъзрастний Х. Кесари Хорозовъ за 2420 гр., по два записа.

Въ противенъ случай сѣдѣтъ ще постѣпни съгласно чл. 115 и 116 отъ гражданското мирово сѣдопроизводство.

Мировий сѣдия: П. П. Мишковъ.

1—(80)—3

ЗАПРЕЩЕНИЕ.

№ 54.

Подписаний сѣдебенъ приставъ при Кюстендилский окр. сѣдъ на Радомирский участъкъ, на основание преписа отъ опредѣлението, Трънскый окр. сѣдъ подъ № 315 и съгласно ст. 248 отъ Врѣменнитѣ Сѣдебни Правила, налагамъ възбрана на едно лозье, отъ 1 увратъ и 2 лехи, налядѣщи се въ чертата на гр. Радомиръ, принадлежане на Али Ефенди Салимовъ, бивший жит. Радомирский, а сега живущъ въ г. Флорина (Македония), за обезпечение иска на Апостоль Яневъ ж. Софийский.

Горекананото лозье съгласно ст. 432 отъ сѣщитѣ правила не подлежи на отчуждение.

Радомиръ, 16 януарий 1885 год.

Сѣдебенъ приставъ: Ф. Димитровъ.

1—(138)—1